

DE VRIJE APOTHEKERSKEUZE.

Wij hebben ons verzet tegen het klakkeloos voegen der vrije-apothekerskeuze bij de eischen van ons algemeen bindend besluit; en bij de voorwaarden, waaronder de Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst bepaalde contracten aangaat.

Is de vrije-apothekerskeuze een maatschappelijk belang; en behoort zij voor ons een *conditio sine qua non* te zijn? Dat zijn de vragen, die door het hoofdbestuur bevestigend worden beantwoord, zonder eenig argument. Daartegen kwamen wij op. O. i. behoort in een *bindend besluit* van onze Maatschappij alleen datgene, wat eer en bestaansvoorwaarden van den geneeskundigen stand raakt.

Dr. PINKHOF's stukje brengt ons niet veel verder met bedoelde vragen; dat hij een groote gemeente-apotheek een last acht voor veel menschen; en voor staatsapotheken zou zijn, als hij te zeggen had; en dat 75 cent niet veel is enz., dat zijn dingen, die wij een heel eind met hem eens zijn; maar noch daarin, noch in zijn verdere geschrijf vinden wij het betoog, dat de vrije apotheek moet bestendig worden; noch den grond, waarom de apothekers onze lot- en bondgenooten moeten zijn, tot in den dood.

Wat wij wél vinden — een beetje tot onze verbazing, erkennen wij — is, dat wij onteigeningsplannen hebben; voor de apothekers zóó snoode, dat wij beter deden hun van „het leven te berooven”; en in die onteigeningsplannen van ons ziet de heer PINKHOF „nadeelen voor alle standen, nadeelen, die ons, geneeskundigen, ten zeerste „aangaan, terwijl het op onzen weg ligt de maatschappij daarvoor te behoeden”.

Daar zit hem dus „des Pudels Kern”: de heer PINKHOF heeft socialisme geroken; en op dat punt valt met hem niet te gekscheeren. Misschien was het wenschelijk, dat onze referent voor de beroepsbelangen in dat opzicht wat minder prikkelbaar was. Dan zou hij wellicht ook begrijpen, dat het algemeen bindend besluit niet het middel is, waarmede een vermeend socialistisch gevaar moet worden bestreden.

den Haag }
Dordrecht } 14 Juni 1915.

J. J. BERDENIS VAN BERLEKOM.
TH. STOOP.

Op den weg van het hoofdbestuur zal het wel liggen, op te komen tegen de voorstelling, dat de samenwerking met de apothekers is opgenomen in het bindend besluit der maatschappij. Ook het zonderlinge referaat, dat hierboven van mijn stukje wordt gegeven, kan ik laten rusten, daar het oorspronkelijke door ieder ermede kan worden vergeleken.

Slechts op de bewering, dat ik ten aanzien van het socialisme als referent van een bijzondere prikkelbaarheid zou doen blijken, wensch ik te antwoorden, en wel, dat ik het mijn plicht acht, eenmaal op deze wachtpost geplaatst zijnde, onze mannen in het geweer te roepen telkens als er, naar mijn feilbaar inzicht, gevaar dreigt, hetzij voor onze belangen, hetzij voor de ons opgedragen belangen der groote maatschappij. Dat doe ik, als dat gevaar komt van de zijde van heerschzuchtige werkgevers, van ambtelijke schrielheid, van rechtsgeleerde sofisten, van verdwaasde kwakzalversaانبidding. En er is geen grond om het te laten, als het gevaar komt van de zijde van socialisten wat nu toevallig rijkelijk dikwijls plaats heeft. Maar dat heeft met het socialisme niets te maken; dat kan ik best ruiken, zonder dat dit reflexbewegingen teweegbrengt. Aan de uitingen over het artsenvraagstuk van een TIMM, van een HEINE in de *Sozialistische Monatshefte* ontbrak de geur van het socialisme waarlijk niet, maar dit heeft mij niet belet, hun juist inzicht en hun rechtvaardigheid op prijs te stellen, evenals ik het heb weten te waardeeren, dat verleden jaar SAJET en POLAK, de eenigen onder hun vak- en partijgenooten, den moed hadden, tegen de lastertaal van den heer SCHAPER openlijk op te komen. Zóó hoop ik steeds voort te gaan, met vóóringenenheid voor onze zaak, doch zonder tegeningenenheid tegen welke zaak dan ook.

PINKHOF.